

A MUNKÁ

XIII. évfolyam 3. szám.

Ára 16 fillér

Salgótarján, 1935. január hó 12.

Az új javaslatok.

A kormány az ujesztenő elején korszakalkotó új javaslatokat terjeszt a képviselőház elé, hogy azokat törvényerőre emeltesse. A választójogi reform, az érdekképviseleti törvény, a telepítési tervezet stb., mind olyan szükségletei az országnak, hogy azok mielőbb való tárgyalása, életbeléptetése csak javára válhatik a gazdasági és belpolitikai megnyugvást kereső nemzetnek.

Mi magunk részéről is csak várakozással, megnyugvással és bizalommal tekintünk az új törvényjavaslatok nyilvánosságra kerülése elé. Hitünk, hogy az új törvények e bányászvidéknek is az óhaját fogják napfényre hozni s gazdasági előbbrejutásban is jelentős lépéseknek fognak bizonyulni.

Mi csak a sorrend követelésében nem értünk egyet a baloldali sajtó hangos orgánumaival. Mi igenis nem a választójogi javaslatokat tartjuk mindenekelőtt valószínűnek, amelyeknél különösen a baloldali sajtó szerinti megalkotása, szerintünk egyáltalában nem ír minden sebünkre és egyáltalában nem jelenti az aranykor kezdetét. Ez csak reménykedéseket jelent bizonyos aspirációk teljesülésének szempontjából. Ezek is csak reménykedések egyes személyek és pártcskák számára, amelyeket majd megsemmisít a magyar nép józanossága és ítélő tudása — de semmi-

Monográfia.

Miként a történelem az egyes nemzetek, vagy az emberiség életében előforduló fontos eseményeknek hiteles előadása, épügy a monográfia kisebb területek részletes történelme, mely magába kell, hogy foglalja a történelírás összes segédtudományait: a kronológiát, földrajzot, régiségtant, embertant, néprajzot, statisztikát, stb.-t, a történeli hűségnek s a való jelennek leglelkismeretesebben ellenőrzött adataival. A világháború s a trianoni országcsontkítás a meghagyott ország részben annyi gazdasági, népességi s történelmi átalakulást idézett elő, melynek megyéenkénti, városenkénti, sőt községenkénti részlettanulmánya manapság már szinte életszükségletként jelentkezik. A szülőföldjét szerelő, vagy a hivatása által odakötött ember sóvárogva nyúl ma minden olyan tanulmányunka után, mely az általa ismert, vagy lakott ország rész történelmével s legújabb fejlődésével foglalkozik.

Mi sem természetesebb, hogy amidőn az elmúlt év második felében Salgótarján és környékét ugyszólván házanként bejárták a „Magyar Városok Monográfiája Kiadóhivatala”-nak kiküldött s tekintélyes vármegyei és városi urakra hivatkozva gyűjtötték a megrendeléseket Nógrád és Hont vármegye monográfiájára, a mai rossz gazdasági viszonyokat meghazudoló nagyszámu megrendelők egy olyan munkára számítottak, mely

felöleli egy vármegye minden történelírás követelményét s méltó lesz hitelességében, lelkismeretességben, kiállításában mind a hivatkozott urak közismert puritánságához, mind a mű igen tekintélyes árához.

A monográfia az utóbbi napokban jutott el a megrendelőkhez s enyhén szólva, rendkívüli csalódást okozott. Külső kiállítása még csak kielégítő, tartalma azonban sok kívánni valót hagy hátra. Részletes bíralásához e rovat terjedelme nem elegendő, csupán általánosságban mondhatjuk, hogy nevére érdemtelen, mert hiányzik belőle sok helyen a történeli hűség, az alaposság, a háboru utáni fejlődési folyamat különféle megvilágítása. A személyi adattár, minthogy nem a közéleti szereplés szem előtt tartásával állított össze, hanem a megrendelők életrajzi felsorolását tartalmazza, egyáltalán nem tükrözi vissza azt a képet, melyet a vármegyében élő közéleti férfiak előkelő csoportja ma nyújt. A személyi adattár jelentékeny része — tisztelet a kivételnek — önképzés, önelőléptetés, önkinevezés s a valótlán adatoknak halmazata, helyenként a legponyvább stílusban és sok-sok íráshibával.

Az egész könyv azonban egy tekintetben mindenestre korhű, leri róla a felületesség, a minéleibbi piacra dobás vágya s az „üzletnek” csábító szaga.

(—ány.)

esetre sem oly tények, amelyeknek bekövetkezése ennek a sokatszenvedett népnek megkönnyebbülést hozhatna.

Nem, mi nem a választójogot tartjuk a szőnyegre kerülő javaslatok közül a legfontosabbnak, mi

gyakorlatiasság és sziv szerint is azoknak a javaslatoknak a mielőbbi megtárgyalását és életbeléptetését kívánjuk, amelyek a munkásnép bajainak kisebbedésére, szenvedésének enyhítésére szolgálnak. Nekünk nem a hatalom fáj, azt sem

vizsgáljuk, hogy különféle szavazó rétegek bekapcsolásával vagy kirekesztésével lehet-e Rothstein Mór és társai mandátumát biztosítani, nekünk az a gondunk, hogy az emberi megélhetéshez szükséges legelemibb kincset törvénybe irassák s minden dolgozni akaró magyarnak munka jusson.

Mi azt várjuk, az új javaslatok legelseje a munkaadó és munkás teljes paritása, de egyben megértése alapján is olyan légkört teremten az e bányászvidéken, hogy a kenyérgkérdések tárgyalásainál minden esetben az igazság, méltányosság és emberiség fog dominálni.

Meghazudtolnánk a lapunk fölé irt címet, ha nem a munka és munkás érdekében való javaslatokat követelnénk mindennekelőtt. A választójogi viták hatalmi és politikai kérdések boncolgatására, talán elkeseredett vitákra vezetnek, ahol a végén a politikai győzők és legyőzöttek maradnak ugyan a csataterén — de a legnagyobb sebet a nemzet s annak egyik legértékesebb rétege ez — a munkásság kapja, mert feldarabolják és részekre tépik. Mi pedig nem sebet, nem széthuzást hirdetünk és akarunk, hanem ellenkezőleg, gyógyulást, egységet, összefogást a szenvedő munkásság érdekében.

Igenis jöjjön tehát mindenekelőtt az érdekképviseleti javaslat, amely a munka értékelését, a munkás megbecsülését, előbbrejutását van hivatva megteremteni. Sz. I.

Az Oltáregylet műsoros estje.

Január 5-én rendezte a ferencendi plébánia Oltáregylete műsoros estjét a Róm. Kath. Olvasókör nagytermében. Az egyesület vezetősége nagy hozzájárulással és áldozatkészséggel állította össze az est műsorát s valóban ez az előadás kitűnő szereplőivel és magas-színvonalu számával minden tekintetben kiváló nyújtott. A műsor kellemes meglepetése volt már az is, hogy az unalomig ismételt zene- és énekszámok helyett csupa új, vagy nálunk rég nem hallott darabot hozott.

A műsor első és utolsó számát — Rossini: Nyitány a „Semiramis” c. operából, Donizetti: Abránd a „Lammermóri Lucia”-ból — valamint a táncszámok kísérezését a bánya zenekar adta elő Vilezsal Richard karnagy vezényletével. Nemcsak mi állapítjuk meg, hanem a szereplő művészek is mondták, hogy a bányazenekar valóban kiválóan végezte feladatát. Uglátszik, hogy a karnagy lelkes fáradozása, nagy mesterségbeli tudása, a zenészek nagyszerű összeforrottsága, a sok szereplés egyre tökéletesebb és kiforrottabbá tesz a zenekar munkáját.

A műsor második száma dr. Jánosy Ödönnek elnöknek megnyitó beszéde volt, amelyben rámutatott az ilyen egyesületi műsoros estek nagy társadalmi és erkölcsi hatására s nevelő erejére. Keresetlen stílusú rövid beszéde mind formájában, mind tartalmában tökéletes volt s hatását még fokozta nyugodt, biztos és közvetlen előadása is.

Aradi Zsolt, a Korunk Szava szerkesztője, kinek irodalmi munkásságát legutóbb ismertettük, „Az új világról” c. adott elő. Előadásában az élet nagy problémáiról monak az új európai kath. ifjú nemzedéknek a vallomását és véleményét hallottuk, amelynek a fellépése talán

egyetlen örvendetes és biztató jelensége a háboru utáni tragikus időknek. Aradi Zsolt rámutatott azokra a különböző politikai, szociális és gazdasági forradalmakra és kísérletekre, amelyek ma az egész világot valami lázas nyugtalanságban és bizonytalanságban tartják. Ebben a nagy forrongásban, nyugtalan kezdeményezésben már jelentkezik sok minden az új világból, de még nem ez az igazi új világ. Egy új hős-ideál kezd már kibontakozni a nagy khaoszból. Ez egészen más típus, mint a végi világ hőse volt, lehetett az akár nagy politikai, akár nagy hadvezér, tudós, vagy korunk száználman elterzult hős-ideálja: a boxbajnok, vagy a mozi és színházi sztár. Az új hős a szent és hős kettős alajából nő ki. Előadásának talán legmegkapóbb része éppen ennek a szent-hős alaknak a megrajzolása volt s ez tett a közönségre is a legmélyebb hatást. Itt éreztük meg legjobban a jövőt formáló új erők jelentkezését. Aradi Zsolt rámutatott arra is, hogy az új világ nehéz és sok áldozatot kívánó küzdelmek között fog megszületni s rajtunk fog mulni, hogy ebből a nagy küzdelemből milyen világ alakul majd ki. A közönség végig nagy figyelemmel kísérte az előadást s utána meleg ünneplésben részesítette az előadót, akinek beszédéből hiányoztak a pódiumok hitelüket veszített, elhasznált frázisai, de egyszerű, szinte puritán mondatai mögött ott lüktetett a meggyőződés és az átlétség ereje és igazsága.

A műsor következő száma Lauris Lajosnak, a m. kir. operaház művészenek és legelső tenoristájának az éneke volt. A közönség nagy tapssal fogadta a kiváló művészt, akit már az előbbi salgótarjáni szerepléseikor is nagyon megszeretett. Lauris előadás első részében: Kienzl: Ária „A bibliás emberből és Szabados: Fohász „A bolond”-ból; Tarnay: Nézd és Lavotta: Mea culpa c. műveket adta elő; Lauris tisztán

csengő és igen széles skálájú hangja, nagy énekudása, előadóművészet, magával ragadó temperamentuma s az egész lényéből kiáradó meleg liraisága igen megfogja a közönség lelkét s valami lázas, forró hangulatot teremt az egész teremben. Ez a nagy hatás átragadt a művészre is s a közönség lelkesedésének láttára még két pompás számot adott elő (1. Ária a „Rigoletto”-ból, 2. Bórdal a „Ninon”-ból). Ezt a két számot a nekilekült művész talán még nagyobb művészettel adta elő s a közönség lelkesedését oly magasra fokozta velük, hogy alig lehetett a folytonos tetszésnyilvánításnak a végét kívánni. — Az énekszámokat Róder Alfréd kísérte zongorán. Olcsó, laikus bókók helyett írjuk ide, hogy Lauris Lajos, akinek bizonyára sok előkelő zongorista kísérezője volt, a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott Róder Alfréd zongorajátékáról.

Lauris Lajos énekszámait után a műsor mindkét részében Kószeghy Ferenc és Hidas Hédy, a m. kir. operaház nagyszerű szólótáncosai mutatták be művészetüket Strausz: Kék Duna keringő és Sallang Bertó: Práter csárdás előadásával. A két művész szereplése nem pusztán tánc volt, hanem igazi színpadi játék, valószínű pantomim. Különösen a Kék Duna keringőtől varázslott egész kis történet a művészek meglehetősen mimikája. A csárdásnál már a játékos elemek kevésbé érvényesültek: itt a zene mindent magával sodró ereje, az igazi magyar tánc ritmusának rohanlatú dinamizma és szinte szédületes tempója vette igénybe a táncosok minden erejét és művészetét. A táncnak ez a nagyszerű lendülete a közönséget is magával ragadta úgy, hogy az nagy hosszú tapssal jutalmazta a művészek kitűnően sikerült táncszámaikat.

A műsoros est igazi meglepetése volt Sik Sándor A Krisztus- királyhoz c. híres, nagy költeményének nagyszerű elő-

adása. A költeményt Nagy Béláné szavalta, Sik verse nehéz feladat elé állítja a szavalót. Ez a hatalmas óda szélesívelésű, tulságosan zsufolt mondataival, amelyekben annyi szenvedély, oly sok nagy gondolat, annyi megrázó kép változtatja egymást, inkább szavaló-kórusnak való. S a költeményt éppen zsufolt tartalma miatt megérteti sem könnyű, tehát az előadónak erre is figyelemmel kellett lennie. Ennek ellenére Nagy Béláné mindent kihozott a költeményből, amit hanggal ki lehet hozni. Előadását elevenné tette a költemény tartalmának teljes átérzése és megértése. Hangját jó ökonómiaival úgy osztotta be, hogy mindvégig birta a vers újból és újból kitörő töltésimóit. A közönség szinte lenyűgözve hallgatta ezt a művészi előadást, melynek méltó lezárása volt a „Hegyi beszéd” ábrázoló előkép. A „Zarándokok karának” halkán felzengő melódiája kísérte át a közönség figyelmét a költeménytől az előképhez, mely ebben a különös hangulatban szinte víziószzerűnek hatott. B. Kovács Károly igazán egyszerű eszközökkel — azonban úgy látszik mindig ezek a legkifejezőbbek és legművészebbek — varázsolta elénk a krisztusi kor megszentelt világát. Elischer Béláné, Sinkovits Jánosné, Donászy Magda, Horváth Lenke, Horváth Gitta, Bender Lajos, Horváth László, Hunyár Ádám, Dr. Lapsánczy János, Malomhegyi István, Bertó Terike és Laci, Róder Terike és Zuzska, Vogel Elvira az előkép szereplői korhű ruházattal, egyes pózaikkal és arckifejezésekkel teljessé tették a jelenet művészi hatását, melynek szépségével alig tudott betelni a közönség.

Az Oltáregylet vezetősége ezzel a minden tekintetben sikerült műsoros estjével igazán megérdemelte, hogy a város közönsége zsufolásig megtöltötte a Kath. Kör nagytermét és elejétől végig egyforma érdeklődéssel hallgatta végig a műsor változatos és mindig magas színvonalu számaikat.

Semethy József.

Revízió.

A gyászos békeparancs óta számtalanszor hallottuk ezt a szót, már meg is untuk. Sajtónk ezt harsogta, az emberek éveken keresztül csak erről beszéltek s mindegyik kormányunk legfontosabb programjai közé tartozott. A Revíziós Liga százával készítette s küldte szét, elsősorban külföldre a revíziós propagandafüzeteket. Rendeztünk nagy revíziós tiltakozógyűléseket s különösen nemzeti alapon álló egyetemi ifjúságunk heves tüntetéseket rendezett a cseh, oláh és szerb követések előtt, a revízió mellett. Kiváló politikaink külföldi propagandaelőadásokban igyekeztek a művelt világot meggyőzni, hogy a magyar revíziós törekvések jogosultak és Európa békeje szempontjából föltétlenül szükség van a revízióra. Sikerült is megszerezniünk néhány kiváló külföldi politikai támogatást a revíziós törekvésünkhöz.

Ezek azok az eredmények, melyeket a magyar revíziós propaganda immár másfél évtizedes élete alatt fel tud mutatni.

Ma revízióról beszélni és írni nagyon halátnak, mert elcsépelet dolog. Elcsendesedik a sajtó s a közvélemény se szeret már róla beszélni. Lassan elfelejtjük s fásultan, beletörődve a változhatatlanba, tengetjük egyik napról a másikra önző, csonkaországi életünket. De vannak, akik még hisznek... Hisznek Európá lelküsméretében, mely „előbb-utóbb” megérzi az igazságtalanságot, melyet velünk szemben elkövettek s visszaadja legalább a magyarlakta területeket. Az újabb revizionista törekvések is csak azoknak a részeknek visszaszerzésére irányulnak, melyek lakosságának többsége magyar. S vannak ábrándozók, akik erősen vallják, hogy „idővel”, ha megindul a magyar kard diadalmas útja, az elszakított területek lakossága örömmel fog hozzácsatlakozni s a revízió nem lesz más, mint diadalmas bevonulásunk a Felvidékre, Erdélybe s a Délvidékre.

Mindkét rész erősen csalódik, a hívők is, az „ábrándozók” is. Mindkettő az időtől várja a sebek gyógyulását. Az idő fut, Trianon óta már tizenöt év múlt el. S az elszakított területek magyarsága folyton öröklődik s pusztul. Pozsonynak, mely sokáig volt magyar főváros, ma kb. 120.000 lakosa közül a cseh statisztika csak 16.000 magyart tüntet fel. Kassának, melyet egyik legnagyobb városunknak tartottunk, ma 70.000 lakosa közül csak 11.000 magyar (1930-as népszámlálás adatai.) Valószínű, hogy a cseh statisztika adatai nem egészen hűek. Azonban el kell képzelni, hogy mi lesz az elszakított területek magyarságával, ha olyan városban, mint pl. Érsekújvár, hol a lakosság 46%-a magyar (8—9000), ma tudtommal egyetlen magyar középiskola (polgári) van.

A magyar revízió nem irányulhat csak magyarlakta területekre, hanem az ezeréves Magyarország egész területére. A megszállott területeken élő idegen lakosságot mi telepítettük be ide, mint vendégeket tekintettük őket és kiváltságokkal halmoztuk el. Hogy nem nyomtuk el őket, annak fényes bizonyítéka, hogy évszázadokon át megtartották nyelvüket, sőt irodalmi nyelvüket is kifejleszthették. Békésen éltek s fejlődtek a magyarsággal együtt. Testvéreink voltak és maradnak is mindig. Nekünk kötelességünk nem elzárkózni tőlük, hanem megismerni őket és nyelvüket és meggyőzni őket, hogy a tőlünk való elszakadás helytelen volt, mert fenyegeti kulturális és gazdasági fennmaradásukat. (Felvidék gazdasági kizsákmányolása, szlovák irók, erdélyi oláh politikuskok háttérbeszoritása.) Ha látják, hogy nálunk szabadon fejlődhet nyelvük, irodalmuk, önként hozzánk fognak kíváncskozni a mostani elnyomás alól. Mennyire

előrevinnénk a revízió ügyét, ha a helyett, hogy milliókat dobunk ki revíziós propagandafüzetekre, melyeket a külföldi ugyse olvas el, inkább kiadnánk a modern szlovenszkói irók műveit! Mennyivel közelebb hoznánk őket magunkhoz, ha látnák, hogy nemcsak tanítómestereik voltak magyarok (Petőfi, Ady, stb.), hanem olvasóik is.

Róma és Páris magyar szemüvegen.

A béke és az együttműködés korszakát várja az egész világ a Rómában létrejött megegyezéstől, amelyben Olaszország és Franciaország megvetették az igazi béke alapjait. Magyar szempontból is fundamentumot látunk ebben, amelyre bizvást építhetjük további békés politikánkat. A római megegyezés után be kell következnie a háborús korszak végleges felszámolásának.

A marseillei ügy genfi tárgyalása idején Franciaország külügyminisztere, miután a jugoszláv panaszt sikerült elintézni békés uton, utalt arra, hogy volt pillanat, amikor a „könyökiünkkel suroltuk a háborút.” Ezt a súlyos lehetőséget érezte az egész világ s most Róma után, amikor a Palazo Veneziában aláírták azt a megállapodást, amely megegyezést teremtett a két győztes állam, Olaszország és Franciaország között, — megállapíthatjuk, hogy ezáltal nem csupán a két egymással közvetlenül tárgyaló ország függő kérdéseit intézték el, de megvetették az alapját annak is, hogy egész Közép-Európa nyitottan álló problémáit rendezni lehet. Ez azt jelenti, hogy ha Genfben surolta is Európa népeinek könyökét a háboru szelleme, Rómában sikerült kezünkkel megfogni a békét.

Magyarország a római megegyezést nemcsak azért üdvözi örömmel, mert a külpolitikai harc tüzeiben próbára tett őszinte barátunk Olaszország rendezni tudta a maga ügyeit, azért is, mert a revízió ügye az eddigi elméleti és propagandisztikus vágányokról, nagyhatalmi sullyal bíró államok között létrejött szerződésekből biztosított reális irányt vett. Ennek jelentősége az elközelgő idők békés, nyugodt és stabil légkörében fog kibontakozni. A római megegyezés Magyarországól a nagyvonalú külpolitikai gondolatok s bennük első helyen a revízió kérdésében nem követel olyan áldozatot, amely alapelveink feladását jelentené. Csupán azt a kikötést tartalmazza, hogy nem szabad a határok erőszakos megsemmisítésére törekedni. Ez a vétőkövetel semmiben sem ellenkezik a revízió ügyében eddig elfoglalt magyar felfogással és törekvéssel, mert a trianoni békeszerződés létrejötte óta állandóan azt hangsúlyoztuk, hogy bár Magyarország számára életkérdés a történelmi igazság helyreállítása a Kárpátokkal koszorúzott magyar birodalmi egységben, mégis ezt a jogos törekvést, a határok megváltoztatására irányuló jogos igényeinket, békés és törvényes eszközök felhasználásával igyekszünk elérni. A magyar revíziós programból tehát önként következik mindaz, amit most a Rómában létrejött megegyezés egyik pontja tartalmaz.

A magyar közvélemény teljes megelégedéssel kíséri a Mussolini és Laval által létrejött megegyezésnek a revízióra vonatkozó passzusát, mert a két győztes nagyhatalom között létrejött döntő jelentőségű megállapodás szerződési anyagában foglal helyet most már a magyar revíziós politika elismerése, amelyről ha nem mondtunk le olyan időkben, amikor nemzetközi fórumok előtt ezt a szót: revízió — meg csak kimondani sem lehetett, majd később sem, amikor súlyos elmentőreklvések mutatkoztak a magyar igazság gondolatával szemben, — most nemcsak, hogy különösen érdekünkben álló lesz a revíziós munka további folytatása, de ehhez immár szerződésben megállapított jogot is nyertünk.

Mik lesznek tehát a magyar revíziós program igazi célkitűzései? A területi kérdés igazságos elintézése, az egyenjogúság megvalósítása s az idegenben élő magyar kisebbség helyzetének intézményes biztosítása.

Ehhez a programhoz multhatatlanul

Próbáljuk megismerni a nemzetiségeket, nagy problémáikat, főleg nyelvüket! Ez lesz az igazi út a revízió felé. Itt az országban pedig teremtsünk olyan állapotot, mely kívánatosá teszi az elszakított területek lakosságának, hogy hozzánk csatlakozzék.

Az ilyen revízió gondolatának kell élni minden magyar lelkében! Nem szónokolni kell, hanem dolgozni a revízióért. „Nem beszélni róla, de mindig rá gondolni!”
Réli Béla.

szükséges annak a szellemnek a további folytatása, amely a római megegyezésből kiárad. Komolyan és őszintén kell törekedni a békés együttműködés és megértés szellemére minden érdekelt félnek. Miután a nemzetek közötti életben ennek tünetei máris mutatkoznak, módunkban áll már a közel jövőben revíziós célkitűzéseinket Európa politikai fórumai előtt reális formában előhozni.

Önként következik ez a római megegyezésből, amely azt ajánlja, hogy az érdekelt államok a megértés és a béke szellemében rendezzék az egymás közötti viszonyt. Mi készek vagyunk ilyen megállapodásokat létrehozni. S mikor ezt tesszük, bizunk ahhoz, hogy ezeken a tárgyalásokon valóban a tárgyalások és nem a diktátumok szelleme fog érvényesülni. A diktálás szelleme kezd eltűnődni Európá színteréről. Minden nemzet érezhette, hogy a parancsuralom milyen légtört teremt. Az elközelgő tárgyalásoknak a bizalom, a megértés és a kölcsönös engedmények jegyében kell, hogy lefolyjanak, mert ez biztosítja azt, hogy nemcsak az egyik féltől lehet áldozatot követelni, de a másiknak is meg kell hoznia Európá és jövője érdekében a maga áldozatát. Ilyen szellemben nincs akadály annak, hogy létrejöjjen az őszinte kiegyensúlyozás. Magyarország vállalja azt, amit áldozathozatalban a megbékélés ötle megkövetel. Vállalja az áldozatot egy minimális programon belül, amely minimális program magában foglalja a nemzet törekvéseinek nagy célkitűzéseit: a revízió hármass programját, amelyből több fölládoznivaló nem marad számunkra.

Kaptuk az alábbi levelet: (Hozzászólás a villanykérdéshez.)

Mélyentisztelt Főszerkesztő Ur!

Nagybecsű lapja XIII. évf. 2. számában olvastam a villamos-áramot eladó Részvénytársulat ellen elhangzott panaszokat. Mivel én is aközé a tengernyi áramfogyasztó közé tartozom, akik drága pénzért élvezik ezt a villanyfényességet, megragadták figyelmemet az idevonatkozó sorok és a magam panaszaimban is mintegy kis könnyebbülést éreztem, amikor láttam, hogy ez a nagyfontosságú közérdekű kérdés valakinek helyes elgondolásából és Főszerkesztő Ur szives engedelmeiből „A Munka” hasábjain a nyilvánosság elé került.

Mélyentisztelt Főszerkesztő Ur! Sziveskedjék jelen soraimnak nb. lapjában helyt adni, hogy én is hozzászólhassak ehhez a kérdéshez és igen szeretném, ha a hozzászólások sorozata következne és jelenne meg a nyilvánosság előtt, hogy ezáltal fel lehetne rázni ebben a kérdésben a la p t é n y e z ő n e k s z á m í t ó á r a m f o g y a s z t ó k n a g y t ö m e g é t, mert ma, amikor a hatalmas tőkék is kartellekbe tömörülnek érdekeik megvédelése szempontjából, fontos volna, hogy az áramfogyasztó közönség is szolidáris legyen ebben a kérdésben és ha szükség van rá, együttes fellépéssel védjék meg egyik, vagy másik áramfogyasztó, vagy az összességet érintő érdekeket.

En Zagyvapálfalva községben lakom, tulajdonomat képező lakásomban egyelőre csak három villanyegőt vezettem be, mivel a többi költségre még nincs fedezetem és a bevezetésnél az áramot eladó Társaság képviselőjével úgy állapodtunk meg, hogy a Társaság által beszerelt villanyórát én örökáron átveszem, amit az első számlával ki fogok egyenlíteni. Ezen megállapodásunk dacára — az árammérték árát nem számlázták, hanem minden számlán havonként 80 fillér kölcsöndíjat számláltak fel. Ismételtén kértem, hogy az árammérték adják el nekem, amire azt a

Csakis Swartz Jenő rádiókereskedőnél kapható
SALGÓTARJÁN.

választ kaptam, hogy ezen kéresemnek nem tehetnek eleget, sőt máshonnan vásárolt árammérték sem használhatók. Így tehát kényyszerítve vagyok a rámozgató árammérték életem fogytáig, sőt azután örökösömnek kölcsönözni és azért havonként egyoldalul meg szabott kölcsöndíjat fizetni. Így az árammérték kölcsöndíj mellett 4 év alatt kifizetem, ezen túl pedig a Társaság fölsőlegesen vagyok kénytelen fizetni. Azt kértem: igazságos eljárás-e ez, amikor tulajdon lakásomban bekényyszerítenek kölcsönképen használati díj mellett egy villanyórát és ha ezt a kényeszer-kölcsönzést el nem fogadom, úgy a Társaság áramot sem ad. Ez ügyben személyesen is eljártam a Társaság salgótarjáni üzemfőnökségénél, ahol a tisztviselők illedelmes udvariassággal fogadtak s kijelentették, hogy nem tudnak ezen változtatni, mert ezt egy rendelet írja elő. Most már attól félek, hogy jön egy még újabb rendelet, amely azt fogja kikötni, hogy a lakásba beszerelt villanyvezeték, kapcsolók, égők, sőt a kapuk villanycsengő berendezései is — nem képezhetik tulajdonomat, hanem azokat is ugyanilyen kényeszerből használhatom, ugyan csak kölcsöndíj fejében. Mert kérem szépen, ha az előbbi megtörténhetett, megtörténhetik az utóbbi is. Ez pedig nem egyéb, mint az ember szent tulajdonába és jogaiba való erőszakos beavatkozás.

En úgy képelem el az áramot eladó Társaságot, mint bármelyik kereskedőt, aki árut ad el a vevőnek és azt szeretném, ha a Társaság követné a kereskedő példáját, ami abban áll, hogy a kereskedő a vevőjét nemcsak hogy udvariasan, hanem a vevő igényeinek és érdekeinek megfelelően iparkodik kiszolgálni, mert a kereskedő tisztában van azaz, hogy vevő nélkül mitsem ér az ő üzlete. A kereskedő kifogástalan magatartásával szemben a Társaság sok esetben rideg hivatalossággal kezeli az áramfogyasztó érdekét. Többek között megemlítek egy példát, ami velem történt, hogy dacára a kevés áramfogyasztásnak, feltűnően sokat számláztak, amit annak tudok be, hogy az árammérték nem működik kifogástalanul. Kértem tehát az árammérték felülvizsgálását. Erre azt a választ kaptam, hogy hivatalból minden öt évben szokták felülvizsgálni az árammértéket, kéresemre ugyan most is megteszik ezt, de az árammérték leszerelik, azt elküldik Hatvanba felülvizsgálás céljából és ha a felülvizsgálat azt derítené ki, hogy az árammérték kifogástalan, úgy ennek az eljárásnak teljes költségét én tartozom viselni. Kértem: nem lehetne-e ezt a felülvizsgálatot költség nélkül a háznál elvégezni, esetleg egy 100-as égőnek bizonyos időn belüli üzemfogyasztását megfigyelni. Mert kérem szépen, a mai világban sokat mondják az emberek, hogy nem hiszek én a saját gunyámnak sem. E szerint én is azt mondhatom, hogy ki garantálja azt nekem, hogy Hatvanban az árammérték felülvizsgáló szerv tényleg lelküsméretesen végzi-e ezt a felülvizsgálatot, vagy pedig megtörténhetik az is, hogy a kifogásolható árammérték is kifo-

ERZSÉBET KIRÁLYNÉ SZÁLLÓ

Budapest, IV. Egyetem-u. 5.

100 kényelmes, modern szoba. Hideg-meleg folyóvíz. Központi fűtés. Lift. Egyágyas szoba 4-50 P-161. Kétágyas szoba 6-80 P-161. Az Étteremben minden este szalonzene. Az Erzsébet Piacában egyplácér rendszer. Sürgőnycim: Elizotal.

gástalannak mondják csak azért, hogy az ezzel járó költségeket a fogyasztó legyen kénytelen megfizetni.

Fontos tehát, hogy ezek a kérdések nyilvánosság elé kerüljenek, mert lehet, hogy a Társaság legfelsőbb fóruma talán nem is tud minden hibáról és ez uton tudomást szerezve, reméljük, hogy felsőbb utasításra fogják ezeket a fogyasztóra érzékenyen ható hibákat kiküszöbölni.

Soraim szíves közléséért köszönetet mondva, vagyok Főszerkesztő Urnak igaz híve.

Tábori Gyula.

Hírek és különfélek

Esküvő. Friedmann Rezső (a Friedmann Testvérek cég belfüggetlen) folyó hó 15-én tartja esküvőjét Löwy Nelly, Löwy Adolf nagytapolcsányi földbirtokos leányával. (Minden külön értesítés helyett.)

Özv. Oláh Miklósné temetése. Folyó hó 5-én, szombaton délután százkara menő gyászoló közönség kísérte útjára özv. Oláh Miklósnét, a 3 hónapja elhunyt nyug. acélgyári iskolaigazgató özvegyét. Evek óta súlyos beteg volt. Szüneteseit gyermekeinek odaadó ápolása enyhítette. Az egész város mély részvétellel fordul a gyászoló család felé, kiket egy éven belül harmadszor látogattott meg a Halál angyala. A temetésen dr. Csengődy Lajos mondta mélyen átértett gyászbeszédet. Az acélgyári tisztikara Fabini Henrik gyáriigazgató vezetésével testületileg jelent meg a temetésen.

A Szent Erzsébet Róm. Kath. Nőegylet I. évi január hó 19-én este fél 9 órai kezdettel a Kath. Kőr disztermében táncos egybekötött jótékony célú műsoros „Farsangi Teasztélyt” rendez. A Nőegylet vezetősége jólismert ötletességével és művészi hozzájárulással olyan műsort állított össze, mely a farsangi vidámság és jókedv jegyében is megmarad az igazi irodalmi és művészi színvonalon. A teasztély műsora a következő: 1. A farsang régen és most. Előadja Vilmon Gyula dr. 2. Schumann „A két granátos.” Loeve „Az óra” Éneklő: Jávor Ferenc, hatvani Máv, mérnök, zongorán kísér, Csanády Miklós. 3. Mécs László verseiből szaval Selmezy Mihályné. 4. Tarnay: Hamupipőke. Énekes táncjeleket Poldini zenebetéjtével. Szereplők: Mesemondó: Jávor Ferenc hatvani Máv, mérnök. Hamupipőke: Horváth Lenke. Herceg: Horváth Gitta. Apródok. A zongorakíséretet Csanády Miklós játssza. Hegedűn kísér Vilezál Richárd és Szkladányi Emil. A táncot betanította Csanády Miklósné. Az előadás után tánc, confetti, szerpentin. A belépő teajegy 1 P. Csáládjegy 3 személyig 2 P.

A „MANSZ” táncos teadélutánja kedden, 8-án folyt le a Katholikus Olvasókör helyiségeiben. A vendégeket az elnöklő dr. Förster Kálmánnal az élén a háziasszonyok derűs koszorúja fogadta s amint az izléssel elrendezett fehér terítékek szerpentin láncában teához ült; felhangzott a cigányzenekar hallgató-muzsikája. A háziasszonyok feltűnő gondosságával készített párolgó friss teáját a szíves ifjasszonyok mosolya és otthonias közvetlensége tette izletesebbé, nem is volt ritka a megismétlés sem.

Majd a hallgató nótákat patlogó csárdás váltotta fel s a derűs asztal vendégkoszorúját perditette táncra. A distingált nivóju táncos együttesben nemcsak az ifjúság, de az idősebbek is friss könnyedséggel vettek részt s a kedves emlékü délután a mielőbbi megismétlés reményében esti fél 9 órakor ért véget. A legközelebbi tea február első keddjén, 5-én lesz megtartva.

A Salgótarjáni Acélgyári Tisztli Kaszinó február 9-én tartja évi rendes közgyűlését. A közgyűlést követően táncmulatság lesz.

13-án vasárnap este 6 órakor a Kath. Népszövetség Salgótarjáni Szervezetének Kazári csoportja táncos egybekötött műsoros estet tart a Kath. Olvasókör nagytermében. I. hely 80 fill., II. hely 60 fillér, állóhely 40 fillér. Táncjegy külön 40 fillér.

**Jó házból való fiúk
nyomdász és könyvkötő
tanulónak a Végh-nyomdába
felvételt neki**

Salgótarján városának 1934. évi karácsonyi akciója.

Az év legszebb és legnagyobb jelentőségű ünnepe: a Szeretet megszületése. Mintha e napon megváltoznának az emberek, mindenki otthonába siet, kihál az utca, kihálnak a korcsmák, vendéglők, az utolsó fillérek is ajándékkra jutnak. Sok helyen egyszerű, talán mostoha sors, másutt bőség, talán másokkal nem törődő önzés tombol a félremagyarított és félreértett „szeretet”-ben, de a sok-sok jótékonykodó egyesület, városi hatóság, vállalatok pótolják az egyénekenkénti mulasztásokat és hatalmas értékű ajándékokkal sietnek a sajnos ismét megővekedett rászorulókat megsegítésére.

Mult számunkban megemlékeztünk a Bányatársulat, az acélgyári Ludovica Nőegylet, az üvegyár, Hirschgyár nagyértékű jótékonykodásáról, előzőleg a Szent Erzsébet Nőegylet, a Szent Ferenc-rendi szerzetesek charitatív karácsonyi munkájáról számoltunk be, most a város évtizedek óta, a súlyosbodó gazdasági viszonyok dacára kifejtett nagyméretű karácsonyi akciójáról számolunk be részben tájékoztatás, részben a krónikás feljegyzései szempontjából.

Az évek óta állandóan súlyosbodó gazdasági körülmények, az inségesek táborát növelték, nem mintha nem volna érezhető e téren némi anyagi javulás, de mert az éveken át elfogyott, lekopott ruhafélék, butorok pótlására, kicserélésére, nincs lehetőség, továbbá mert az 50 százalékban hitess házasság nélkül élők nem ismerik azt az erkölcsi felelősséget, mely a családfőket a gyermekgondozás szempontjából kötelezi. A város ezért az egész esztendő folyamán súlyos áldozatokat hoz szegényei, inségesei támogatására úgy munka, mint közsegély, alkalmi segély, v. kenyér segély formájában, vagy közvetve munkához juttatással. A szegény betegeknek orvos és gyógyszerrel való ellátásával stb. Tehát az állandó gondozást az év utolsó és legszentebb ünnepén betetőzi azzal, hogy egyszerre nagyobb mennyiségben siet, különösen az ártatlan iskolás gyermekek szenvedéseit csökkenteni, azoknak örömét fokozni.

Az ünnepélyes kiosztás a polgári iskola torna termében volt, ragyogó és fényárban uszó karácsonyfa alatt, melyet Tábori Gézáné irányításával és segítségével díszítettek föl lelkes hölgyek.

A színes villanykörtéket és szakértő felszerelést a Hungária Vill. R.T. helybeli vezetője Farkas Iómérnök jóvoltából kapta meg díjmentesen ezidén is a város. A polgári iskola nagyszerű tornatermét Tábori igazgató bocsátotta rendelkezésre s dr. Jánossy Ödön rendőrkapitány pedig Szarka rendőrelőnök vezetésével nagyszámú rendőrség kivezénylésével emelte az ünnepség fényét, mert a felgyelmezten viselkedő iskolások és felnőttek minden tekintetben kifogástalanul viselkedtek. Zolnay Ferenc igazgató és neje továbbá az egyes iskolák részéről kiküldött tanító hölgyek és Subár R.-né fővédőnő gondos és pontos elrendezésében minden zökkenés nélkül folyt le a kiosztás, amelyet szép ünnepség előzött meg. Sok vendég élén dr. Förster Kálmán polgármester és felesége is jelen volt a megható ünnepélyen, melynek kísérő száma Sztankovits János igazgató iskolája szolgáltatta. A 60 tagú énekkar szép énekszámaival Bene Anna tanító nő vezette, Trubiánszky Mária ügyes szavalata és Végh Máriaé a polgármester meleg szívet aposztrofáló köszönő beszéde, mely a szerbiából küldözött magyar véreink támogatására is felhívta minden magyar figyelmét, megfázó erővel ragadta meg a jelenlevőket, akik elismerő tapsal köszönték meg a szép előadást. Az ünnepi beszédet dr. Csengődy L. ev. lelkész mondta. Leszállt a gyermekek lelkehez, hogy felemeljen mindenkit, azt is aki kapott s azt is aki adott.

A megható ünnepség után az alábbi ajándékok kerültek kiosztásra 340 iskolás gyermeknek: 145 pár cipő, 93 fiunadrág, 101 fűing, 97 leánykaruha, 17 alsóruha, 300 m. Tennisflanel, 140 m. molinó, 98.70 m. vászon, 400 szeretet-csomag, 311 kg liszt, 23.5 kg zsír, 35 kg szalonna, 159 kg cukor, 60 kg griz. Használt ruhanemű és élelmiszer segélyben részesült 280 család

A Mansz' elnökének dr. Förster Kálmánnak vezetésével az alább felsorolt hölgyek, részben varrással, részben szabással, részben ruha ajándékokkal siettek a multakhoz hiven segítségére a rászorulóknak:

Dr. Förster Kálmánné, Dr. Brunovszky Lórántné, Donászy Magda, Bogányi Erzsébet, Niederland Gyuláné, Nékám Lici Szentpétery Jánosné, Dr. Tóth Mátyásné, Özv. Zemplény Lászlóné, Szabó Dezsóné, Szmolka N.-né, Dr. Jánossy Ödönné, Obrincsák Ernőné, Fögel Ferencné, Juhász Mariska, Szabó Dezsóné, Szabó Sándorné, Selmezy Mihályné, Nagy Jánosné, Nagy Béláné, Tábori Gézáné, Kuruc Lajosné, Miklós Józsefné, Viciány Istvánné, Gajnok Gyuláné, Dr. Holics Endréné, Mikula Aladárné, Szenes Arnoldné, Simon Alajosné, Dr. Csengődy Lajosné, Okolicsányi Elemérné, Vörös Ernőné, Tóvik Pálné, Lovrics Béláné, Barthó Rezsóné, Tamaskovits Jolán, Moticska Nándorné, Zolnay Ferencné, Korompay Kálmánné, Kovács Gyuláné, Balogh Béláné, Lányi Gusztávné, Mayer Vilmosné, Vehovszky Istvánné, Zsebe Antalné, Gaál Ferencné, Péter Ilonka, Römer Zoltánné, Morics Györgyné, Bartha Ödönné, Révai Sándorné, Sente Lászlóné, Sztankovits Jánosné, Tarnay Kálmánné, Pál Dezsóné, Dombay Gézáné, Rubecz Antalné, id. Novoszád Ferencné, Hlinka Jánosné, Özv. Poraczkay Lajosné, Pallag Gusztávné, Daubner Jánosné, Pántyik Árpádné, Bóna Kovács Károlyné, Cipkay Imréné, Galántay Jánosné, Dr. Holcsék Béláné, Barrabás Árpádné, Vitéz Donászy Gyözőné, Mihályi Antalné, Patay Lajosné, Deák Jánosné, Krajcsovics Gyuláné, Schlattner kisasszonyok, Keresztényi Ödönné, Obrincsák Ernőné, Szentpétery Jánosné, Strausz Anna, Farkas Boldizsárné, Krajcsovics Gyuláné Legrády Angelika, Mayer Vilmosné, Özv. Zemplény Lászlóné.

Dr. Sztranyavszky Sándor képviselőnek karácsonykor és a napokban is érkezett ide nagyértékű meleg ruha küldemények, amelyeket Kiss Lajosné utján a város és iáras rászorultjai között osztottak szét, hálás köszönetet váltva ki.

Dr. Soldos Béla főispán 20 drb. nadrág, 20 zubbony, 12 használt bakancs, 12 haszn. köppeny, 20 p. zokni és 20 p. csizma elküldésével mutatta meg szerető gondoskodását városunk szegényei iránt.

Dr. Baross József alispán 400 pengőt küldött ezidén is meleg szívének sugallatára a karácsonyi akcióra.

Szilárdy István 100 pengőt juttatott szegényeink karácsonyára s amellet jótékonykodó nőegyleteink utján állandó támogatásban részesíti szegényeinket.

A Mansz. 2 csille színet, Legrády Ferenc 25 kocsii tüzfűt; a III. rend, m. Nagy Lajos, H. N. adventisták, a gimnázium és polgári iskola tanulói, Schreiner Jenőné, Orlik Gyula, F. C. Gizella, Schwartz Lajosné, Farkas Rezső, Mayer és Ungár cég, Elfer Izsák, Römer Árpád, Spielberg László, Nemzeti Áruház, Widder Ernő, Hoffmann Emil, Tisch L., Wetzler Miksa, László György új és használt ruhafélék, cukorka és játékokkal; Juhász János, Dr. Csengődy, Kiuka, Vojtkovszky Gy.-né, Bolyki József, N. N., Friedmann Testvérek, Kovács Gyula, Végh K., stb. pénzsegélyeikkel járultak hozzá a nagyarányú karácsonyi segélyezés lehetővé tételéhez.

A város a hadirokkantoknak, hadi-özvegyeknek és hadiárvaiknak 3000 P-t osztott ki dec. 21-én a városházán. Horváth László h. polgármester és dr. Istók Barnabás főszámvévo a Honsz. h. csoportja vezetőségének jelenlétében adták át szép beszéd kíséretében a tekintélyes összegű ajándékokat. A város inségmunkásai 1200 pengőt, a szegény iparosok 500 pengőt kaptak ajándékképen a szeretet ünnepének alkalmából.

A Starjáni Tejszövetkezet 120 liter tejet osztott ki karácsonyi ünnepén a szegények között.

A felebaráti szeretet parancsa itt csodálatos áldozatkészségre inspirálja a lelkeket. A hála olykor megható módon nyilvánul meg, a legtöbb esetben azonban elmarad és elégedetlenségben nyilvánul meg, igaz hogy leginkább azok ré-

örömben az,
aki először
visel nedves
időben
vizhatlan
PALMA OKMA
tartótalpat.

széről, akik nem akarják saját hibájukat elismerni, hanem mindig másokat okolnak nyomorúságukért. Ha ezeknek lelki felfogását Isten felé sikerülne irányítani, talán minden anyagi jótékonykodásnál többet nyerne vele a társadalom és jövő generáció.

A jugoszláviai magyar kiülőzöttek felsegélyezésére kedden két mozi előadást tart az Apolló Mozgósínház. Az Apolló Mozgósínházban mindnyájan, akik a jugoszláviai magyarok kiutasításáról felvett filmet láttuk, megkönnyítettük a mindenükből máról-holnapra kiforgatott és az ősi magyar földről küldözött magyar testvéreink nyomorúságát, fájdalomát és szenvedését. Mindnyájunkban felébredt a segíteni akarás vágya és még előbb is iparkodtunk anyagi erőnk-höz képest segítségükresietni, hogy érezzék: hazajöttek testvéreik közé s ha szegények vagyunk is, megoszuk velük kis kenyérünket. Most a mozi részéről is megindult egy nemes és tiszteletreméltó szándék hozzájárulni a szenvedések enyhítéséhez két előadás jövedelmével. A jövő hét keddjén ezért 7 és 9 órakor az egyik legnagyobb sikert elért magyar filmet a „Rákóczi indulót” tűzte műsorra. „A Munka” meg van győződve róla, hogy még kevésbbé ilyen kiváló film műsorra tűzése esetén is, mindkét előadás összes jegyei elkelnének, mert Salgótarjánban van szíve és még lesz szegénységében is mindnyájunknak néhány fillérje magyar testvéreink felsegélyezésére.

A Ferences plébánia területén Vizkereszt ünnepe után megkezdtek a páterek az otthonok megmentését. Fáradságot nem ismerve járták be az Ujteleptől kezdve fel a Szent Ferenc János telepig a házakat s áldották meg rövid szertartások mellett a családi tűzhelyeket. Szeretet és köszönet fogadta mindenütt őket. Ha 1—2 ház tévedésből elmaradt, szomorú sérlődöttség vol az eredménye. As igazi papi hivatottság jellemzi életüket, egyházi és társadalmi ténykedésüket. Az odaadó munka mindenkinek imponál s áldását egyformán árasztja e haza polgáira.

Értesítés rádióügyben. Az Orion gyár értesíti a rádiózó közönséget, hogy január újdonásai a 344-es és a 404-es típusú Orion rádiókészülékek néhány napon belül forgalomba kerülnek. Tájékoztatóul az alábbiakban közöljük a két rádiókészülék főbb jellemzőit: A 344-es Orion rádió 3+2 csöves reflexsuper kapcsolású készülék beépített, speciális Orion dinamikus hangszóróval. Nagyteljesítményű tökéletesen selektív készülék három hullámsávon teljes fűdűngiegyenlítővel működik. Tuningméterrel kombinált nagy síkkábla könnyűvé teszi kezelését. A 404-es Orion rádió 4+2 csöves super készülék beavált 403-as típusú univerzális Orion rádió váltótáramu megoldással. Ezen készülék szintén rövid, közép és hosszuhullámok vételére alkalmas és nagy kimenő-teljesítménye mellett nagyfokú zavarmentességgel jellemzik. Ugyancsak nagy síkkáblával, tuning-méterrel van felszerelve. Egyébként készséggel nyújt közelebbi felvilágosítást minden Orion rádiókereskedő.

egy ábról
különbözteljük
meg a valódi
bankjegyet a
hamisítványtól!

ASPIRIN
TÁBLÉTKÁNDON
is megvan a valódiság jele: a Bayer-kereszt.

Meghűlés és
első jeleinél és
fájdalmknál
Aspirin-Tabletták

A Move Tornász szakosztály f. hó 5-én a Park vendéglő kistermében tartotta szokásos havi választmányi- és taggyűlést, mely alkalommal a szép számmal megjelent vidám tornászok és vendégek a gyűlés befejezte után kedves szórakozás mellett táncra perdültek, izig-zerig még hajnal felé is kitartással táncoltak és mulattak. Az estet kedvessé tette és emelte királyfalvi Kraft Aladár Move Lövész Egyesület ügyvezető alelnök és bájos feleségének megjelenése. A tornászok örömmel vették az alelnök kedves tréfáit, amivel csak szórakozást szerzett édes mindannyioknak, akik jelen voltak.

Ünnepi magyar matiné. Cselényi József a Nemzeti Színház művésze és az IMZESZ Igazgatósága elhatározta, hogy a Jugoszláviából kiülő inszégések segítségével javára dr. József Ferenc főherceg fővédnöksége alatt, a Zeneművészeti Főiskola nagytermében folyó hó 20-án délelőtt 11 órai kezdettel jótékony célú ünnepi magyar matiné rendeznek. A hatalmas műsoru magyar matiné közreműködnek: Bakó Lászlóné, Bodán Margit, Cselényi József, Kalmár Pál, Kubányi György, Laurisin Lajos, Nagy Izabella, Oláh József, Orosz Julia, Pilinszky Zsigmond, Sándor Mária, Székely Mihály, Szentiványi Kálmán és Utry Anna. A közreműködők részben a Nemzeti Színház, részben a m. kir. operaház, részben a rádió művészei. Kísérnek: Laurisin Miklós a zeneművészeti főiskola tanára, Berkes Béla és cigányzenekara, Farkas Sándor és cigányzenekara. A jótékony célú magyar matiné iránt már eddig is hatalmas érdeklődés nyilvánult meg. — Jegyek 1—3 pengő árban elővételben kaphatók a zeneakadémia portásánál.

„Jézus szentséges szívének országa” című imásdásos könyv harmadik bővített kiadása most jelent meg Gy. megyei nyomdájában, (Győr, Káptalandomb 18. sz.) a 391 oldal terjedelmű, fényesen kiállított imakönyvet, úgy az Egyházmegyei Hatóságok, mint a Rendi Elöljáróságok a legnagyobb elismeréssel fogadták és ajánlják a híveknek, pártolás céljából. Kapható: 3, 4, 5, 6 és 7 pengő árban az Egyházmegyei nyomdában, vagy Ujlaki István plébánosnál és minden könyvkereskedésben.

Cserkészír. Magyarországról egy igen rokonszenves hangon megírt illusztrált könyv jelent meg Londonban, amelyben a szerző J. D. Nowth részletesen ismerteti a magyar ifjúsági mozgalmakat s ezzel kapcsolatban így ír a magyar cserkészetről: „Anglián kívül nincs még egy ország, ahol a cserkészlet olyan egyszerű lenne, mint Magyarországon. Negyven ezer cserkészt számlál ez a kicsi ország, a népesség számához viszonyítva többet, mint a világ bármely nemzete, beleértve az angolokat is. A cserkészetnek ez a megnövekedése a legbiztosabb jel arra, hogy a fiatal Magyarország valóban békét akar és barátságot a nemzetek között.”

Az állami polgári líu- és leányiskola tanulói közül az alábbiak adakoztak használt ruhaneműt a városi segély akcióra: Fiúiskola: I. a) oszt. Ribárik István. I. b) oszt. Sándor Vilmos, Garamszegi László, Dóbiás János, Ellner Miklós, Verbóczy László, Barják István, Trizna Sándor, Sándor bodi Pál, Szlaticsnán János, Gyenge László. II. a) oszt. Mottin Konrád. II. b) oszt. Eibner Antal, Mikus László. III. oszt. Baumann Pál, Csuberda Ferenc. Leányiskola: I. oszt. Benkó Julia, Benus Mária, Goschler Anna, Gyurkó Ella, Harcias Vilma, Keller Livia, Klement Zsuzsanna, Kovács Mária, Kriger Klára, Lusztig Livia, Miklós Rozália, Sárossy Ibolya, Szűcs Anna, Tóth Sarolta, Zvada Terézia. II. oszt. Csipkay Ilona, Kelemen Erzsébet, Hetényi Ella, Orató Anna, Pramberger Zsófia, Póka Ida, Tábori Éva, Tucsák Julia, Tóth Mária. III. oszt. Ballon Kornélia, Csipkay Magda, Jancsovics Olga, Joós Mária, Klement Klementina, Kriffel Éva, Menczel Ilona, Mravec Anna. IV. oszt. Donázy Ilona, Jakubove Mária, Kométh Edith, Kocsri Margit, Lapsánszky Margit, Miszkolci Mária, Molnár Margit, Rauchwenger Margit, Tóth Ilona, Seidner Magda, Sajgál Ilona, Szabó Adél.

Szerkesztői üzenetek I

D. KAZAR. A beküldött kézirat felfogásával teljesen egyezünk és egyezik az írtaknak véleménye is. Okultak az esetből, mely őket is váratlanul érte. A felkérés folytán befutott referádát hozzuk.

A szerbiából kiülő zött

magyar testvéreink gyűjtése egyelőre befejeződött városunkban. A Vöröskereszt Egyesület megszervezésében felkért lelkes hölgyek fáradságos munkájának megvolt az elismerésreméltó eredménye a tekintélyes összegben, mely közel 5000 pengőt juttatott a szomorú sorsra jutott menekülteknek. Az adakozók névsorából még sokan hiányoznak, akik bizonyára megteszik kötelességüket ezirányban. A gyűjtés megszervezésének, feldolgozásának fáradságos és önzetlen munkáját dr. Brunovszky Lóránd végezte, mint a Vöröskereszt Egyesület üv. elnöke. A város polgármestere a főispán úr intenciójának megfelelően fog a betétkönyvben elhelyezett összeg mikénti felhasználásáról rendelkezni.

Molnár N., Friedrich Gyuláné, Mejer József, Szathmáry Ferenc, Müller Ferenc, Schwarc, Kovács Gézané 1—1 P., id. Kovács Géza 2 P., Miller 1 P., dr. Csengödyné 1 P., Olvashatatlán, Vojtkovszky György, Fitz 50—50 fill., Oláh Géza 1 P., Schujer Ferenc 50 f. Tóth István 1 P., Orlik Gyula 80 f. N. N. 50 f. Horváth József 20 f. Schlesinger Dánielné 50 f. Szabados Ignácné 20 f. Galántayné 1 P., Kupsik Jánosné 70 f. Juhász János 50 f. Angyal Ferenc 50 f. Petrebok József 1 P., Cserháti László 3 P., Polk Ferenc 1 P., Zatroch János 10 P., dr. Deutsch Manó 5 P., Bolyki József 2 P., Nagy Jánosné 20 f. N. N. 20 f. Kraft Jenőné 2 P., Madách Józsefné 2 P., a 7. kerékpáros zlj. tisztikara 25 P., a 7. kerékp. zlj. altisztjei 6 20 P., N. N. 90 f. Salgótarjáni Takarékpénztár 50 P., Kovács testvérek 20 P., Kreló 2 P., Elstni Bulák, Tóth Zoltánné, dr. Paszternákné, Weisz Gyula, Medvei Vilmos 1—1 P., Böngelück Ignác 5 P., László György 2 P., Kácsér Dezső, Bottos Tibor 1—1 P., Szántó Testvérek 3 P., Godó János 1 P., ifj. Holles Mihály 3 P., Timaróczy Sándor 2 P., Révay Apolló Üzem egy előadás és egy hirdó teljes bevétele. Mészáros, Clemen 1—1 P., Szabó István, Unger Gyula 2—2 P., Szentpétery István 1 P., Olvashatatlán, Hoffmann N. 2—2 P., Hankus 1 P., vitéz Donászy Győző 5 P., Olvashatatlán 2 P., Hochauer Károly 5 P., Olvashatatlán 2 P., Baumann 5 P., Hoffmann Armin, Kainer Mór 2—2 P., Mayer Vilmos, Patay István 10—10 P., dr. Winter Simon 2 P., Hegedüs Gyula egy pár cipő, Keller Sándorné 1 P., Traum Péter 5 P., dr. Gádor 1 P., Hillner András 5 P., Rosenberg 1 P., Partényi Béla 3 P., Török 2 P., Izraelita Nőegylet 10 P., Barabás Árpád, ifj. Timaróczy Sándor 5—5 P., Bicskei 2 P., dr. Tibor Sándorné, Singer Henrik 1—1 P., Spielberger József és fia, Nemzeti Ruhaház 5—5 P., Wider K. 2 P., Farkas Rezső 1 P., Guttman 1 pár hócipő, dr. Varga Kálmán ügyvéd 10 P., Gáspár Vilmosné 1 P., Szilágyi kelmefestő 5 P., Olvashatatlán 1 P., öz. Nagy Demeterné 2 P., Zelenik 1 P., Káposztás Gyula 1 50 P., Pál Dezső 2 P., Krajcsovits Gyula 5 P., N. N., Olvashatatlán 1—1 P., dr. Lusztig Miklós, Friedmann testv. 2—2 P., N. N., Römer Árpád 1—1 P., Duda Lajos 2 P., Poni Sándor 1 P., Elfer Izsák 2 P., dr. Tobola Nándor, Kovács Gyula vasker. 5—5 P., Tóth Gyula 4 P., dr. Perényi, Szőke Imre 1—1 P., Zelo Antal 2 P., dr. Schwabach 1 P., Krájerne 2 P., Olvashatatlán 50 f. Salgótarjáni Néphank 25 P., N. N. 1 50 P., Tábori Géza, Gálfy Aranka, Egri Endre, Zollner Ernő, Tóth Lajos, Kárpátfalvi József 1—1 P., Csanádi Miklós 1 90 P., Szirt Ilona, Barts Károly 1—1 P., Bogányi Erzsébet 2 P., Gáli Mária 3 P., Révész Jenőné, Prónay Tiborné 1 P., Dorozsnyák Gézané 20 P., Öz. Prambergné 0 50 f., Wagner Rezső 1 P., Kovács Gézané 1 P., Öz. Havas Lajosné 0 50 f., Ludig Fanni 2 P., Gescheit József 2 P., Goldner Károly 4 P., Cink Zoltán 1 P., Helczerné 50 f., dr. Vilmon Gyula 5 P., Patrik Józsefné 1 P., Tisch Lászlóné élelmiszer, Zolnay Ferenc 1 P., Krácsmer Lajosné 2 P., Tóth Jánosné 20 f., Csuba Pál, Deutsch Vilmos, Kohn Mária 2 P., Kohn Oszkárné, Dudás József, ifj. Szabó József 1 P., Maylik Pál 30 f., Kozma Lajos 10 f., Kurucz Lajosné, Holles Mihály 2 P., dr. Szalvendy Ödön 5 P., Teilmányi István 1 P., Szilárdy István 100 P., Deák Antal 1 P., Öz. Baranyai Istvánné 5 P., Öz. Földi Györgyné 50 f., Medzihradzky 1 P., Öz. Perényi Illépné 2 P., Holló Lajosné 1 P., Grosz Miksa 2 P., Simon

János, Kovács Nándor, Gáspár István, Ender István, olvashatatlán, Tropper Gyuláné 1 P., Virág Sándor 2 P., „Hangya” 1. sz. fiók 50 f., Rác János 50 f., Palla Mihály 50 f., Kromek Lajos 2 P., olvashatatlán 1 P., Hungária Vill. Rt. 10 P., N. N. 50 f., Ender István 5 P., Gáspár János 2 P., Palaticzky János 1 P., Kriffel 40 f., Schönfeld Zoltán 1 P., Sztankovitsné 2 P., Juhász István, Bulyovszky 1 P., Sziemeczy Mihály 5 P., Csákvári Aladár 1 P., Babák Sándor 50 f., olvashatatlán 26 f., Szeremély Lajos, Kurucz Imre 1 P., Lóser László 5 P., Springer Ili 1 P., Fehér István 50 f., Öz. Mateidesz Lajosné 1 P., Varga István 40 f., Bechine 2 P., Pál István 1 P., N. N. Tóth N. 1 P., Martusz György 50 f., Jancsik Ödön 20 f., Huszágh Elza 1 50 P., Kovács Béla 2 P., Maczkó József 50 f., N. N. 20 f., Öz. Pergerné 5 P., Blazsekné, Kamaras Pálné, Kadasi Istvánné 1 P., Majher István 2 P., Tóth István 20 f., Gavlasz Ferenc 1 P., Gera Sándor 50 f., Reguly Lajos 1 P., Szöllös József 10 f., Gollián pék 20 P., N. N. 1 P., Paksy Andrásné 5 P., Lesták Jánosné 1 P., Szűcs Mihályné 50 f., Csatras 40 f., Zsidai Béláné 50 f., Szabó László 20 f., Császár Lajosné, Simon József 50 f., Molnár Antalné 40 f., Barta 30 f., Mihályi Antal 2 P., Földi 50 f., Poszpisil 40 f., Csipkay Imre 50 f., Rubintné 40 f., Szerencsés 50 f., Olay 24 f., Försterné 3 P., Tóthné 20 f., Morics György, Kleiu L. Márkusz, Öz. Vietorisz Sámuelné 1 P., Patay Lajos 50 f., N. N. 20 f., Zsidai István, Öz. Hegyi Józsefné, Rusznay József 1 P., N. N. 50 f., Herczög 3 P., Dekorsz J. P. 1 P., Egri 50 f., Janovszky 50 f., Molnár J., Holub J.-né 1 P., Udvariné, Gaálné 50 f., Polhorecz 26 f., olvashatatlán 50 f., Varga Gyuláné 1 P., Lison 40 f., Mulyi 30 f., Földi, N. N. 20 f., Pulák 30 f., Teplay 10 f., Földy 50 f., Kertész 10 f., Öz. Novony F.-né 40 f., Sötér 1 P., Bene 24 f., Malcovskyné 2 P., N. N., Holcsek Antal 1 P., Kiss Gy., Grün Mór 50 f., Schwartz Zoltán 2 P., Csikász 20 f., Bendekovits Elek 50 f., N. N., Huszár János 1 P., N. N., Klai, Schulczné 50 f., Petonszky 2 P., Skolnik Dániel, Zagyvainé 1 P., Főszolgabírói hivatal tisztv. kara 16.62 P., Zelenka, dr. Kisváraday Papp 1 P., dr. Tamaskovics Jenő, N. N. 50 f., Csomor Mátyás, Kuchinka Anna, Barabás Lajos, Madách József dr., Dudás János, Kiss László dr., Fodor Samu 1 P., Kiss Lajos 2 P., Szmolka Mihályné 1 P., Szabó Dezső, Kelemen Jánosné 2 P., Domán Dávid, Szarka Lajos 1 P., dr. Pollatsek Armin 20 P., Obrincákné, Öz. Vehovszky Istvánné 2 P., Telek József, Patay Lajos, Szilárd Béláné, Oláh Sándorné, Petelei Jenőné 1 P., Raffai Péter 2 P., Sztár Dániel 5 P., dr. Jánosy Ödön, Szerencsés, Marucsinszky Antal, Kovács Béla detektív 1 P., Millassy Mária 30 f., Csics László, Iványi Emil 50 f., Mihályi Sándor 1 P., Kovács Dezső 50 f., Bugár százados, Suhár Dezsőné 1 P., olvashatatlán 2 P., Gajnokné 1 P., Drubulják Jánosné 40 f., Barthos Tamás 1 50 P., A salgótarjáni m. kir. rendőrség őrszemélyzete 32 P., Nagy Józsefné gyűjtése a Move Lövész Egyesület Tornász szakosztályának dec. 15-én a „Pannonia”-ban rendezett disznótörő vacsora résztvevőitől 41 20 P.

(A m. kir. budapesti 1. határőrkerület 1.) I. határőrszaktály parancsnokhelyettes tisztikara és legénysége 51 80 P., D.) A salgótarjáni pénzügyőri biztosi kerület Vezetője, a pénzügyi szakasz altisztjei 24 P.

Guttreund Antal gyűjtőívén 60 P., Vitéz Jónás Ödön és Lengyel Béláné kiállításán belépődíjakból 10 P. — OMKE helyi csoportja 50 P., Megele Lászlóné 10 P., Salgó-utcai ovoda karácsonya ünnepségén 10 08 P., városi tisztviselők január havi gyűjtése 54.64 P., (ezen összeg még 2 hónapon át fizetetik be.) Külön adakozott ezenkívül dr. Figus Béla 20 P.-t. A bányagazgatóság vezetője Róth Flórián bányagazdatiszt és legméltóbban fogadta a küldöttégek tagjait és elrendelte igazgatósága területén a gyűjtést, melynek szép eredménye: tisztviselők, tanítók, segéd- és altisztek 1200 P., munkások 800 P. — A Rimamurányi acélgégyárban Fabini Henrik gyárigazgató a megjelent hölgyeknek legnagyobb készséggel állott rendelkezésre és így a gyűjtés az alábbi tekintélyes összeggel szaporodott: tisztviselők 123 40 P., altisztek 109 P., munkások 1155 60 P., tiszt. casinó 50 P., Olvasóegylet 200 P., Egyes. Ker. Nemzeti Liga 40 P.

A Vöröskereszt Egylet utján eddig gyűjtött összeg 4852 66 P. (Ezenkívül városunkból a belügyminiszter csekk számla

részére direkt beküldtek értesülésünk szerint cca 6—700 pengőt.)

Salgótarján melegsivő társadalmát most is meglette kötelességét; legyen a felszárított könnyekben, melegséget adó táplálékban és ruhákban, tüzelőkben a megnyugtató hálás köszönet.

A MOVE Salgótarjáni Lövészegylet Tornászszakosztálya f. hó 20-án, vasárnap d. u. fél 6 órai kezdettel az Acélgyári iskola tornatermében, a zagypapállvai, a polgáriszkolai, valamint a reál gimnáziumi tanárok közreműködésével tornabemutatót rendez. Bemutatásra kerülnek szertorna gyakorlatok korlátlan, nyújtón, gyűrűhintán, lovon, műszabadgyakorlatok, hölgybuzogány és szabadgyakorlatok. Belépődíj nincs, műsor megváltása kötelező személyenként 50 fillér, diákok, katonák, leventék és cserkészeknek 20 fillér. A nemes célra való tekintettel az Egyesület kéri a sportpártoló közönség szives támogatását. Felülírtetések tornaszerek pótlására köszönettel fogadtnak és hírlapilag nyugdíjaztnak.

1934. évi anyakönyvi statisztika. Született fiú élve 215 (1933-ban 196). Született fiu halva 11 (3). Született leány élve 181 (199) Született leány halva 4 (6) Összes születés 411 (404) Halálozás 198 (1933-ban 217). Ebből egy éven aluli 48 (36) Házasságot kötött 167 pár (159 pár) Természetes szaporulat 198 (168) vagyis minden 1000 lakosra esik 11 66 születés (1933-ban 9 85) és 9 83 házasság. (1933-ban 9 35).

Nyilatkozat.

A most megjelent Nógrád és Hont vármegye c. monográfiának munkálataiban, szerkesztésében sem dr. Dornyay Béla tanár ur, sem Horváth László h. polgármester ur, sem csekélységem részt nem vettünk. A monografiát kiegészíteni hivatott személyi adattart a kiadó cég által kiküldött 3 egység dolgozta fel, a könyvrendelés gyűjtése közben.

Salgótarján, 1935. január 10.

Dr. Lapsánszky János.

811/1934. vht. szám.

Árverési hirdetmény.

Dr. Glatz Ottmár ügyvéd által képviselt Mátranovákai Hangya Fogyasztási és Értékelési Szövetkezet és csatl. tsai javára 177 65 P. tőke és több követelés és járuléka erejéig a starjáni kir. járásbíró 1932. évi 6440 sz. végzésével elrendelt kiengedési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedettől 1934. évi november hó 27-én lefoglalt 2290 P. becsértékű ingóságokra a starjáni kir. járásbíró 5496/1934 sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak az 1908. évi XLI. t. c. 20. §-a alapján az alább megnevezett s a foglalási jegyzőkönyvből ki nem tűnő más foglaltatok javára is az árverés megtartását elrendelem, végrehajtást szenv. lakásán üzletében Mátranovákon 113 házsz. alatt leendő megtartására határidőül **1935. évi január hó 21. napjának délelőtt 11. órája** tűztetik ki, amikor a bíróság lefoglalt Fordsohn traktor, traktor eke s egyéb ingóságokat a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés ellenében, esetleg becsáron alul is — de a kiküldési ár kétharmadánál alacsonyabban nem — el fogom adni. Azon ingóságokra, amelyeknek a kiküldési ára egyezer pengőnél felül van, az 5610/931. M. E. számú rendelet értelmében csak azok árverezhetnek, akik a kiküldési ár egytizedrészét bánatpénzzel leteszik.

Salgótarján, 1934. évi december hó 22-én.

Török Gyula
kir. bírósági végrehajtó.

Salgótarján megyei város polgármesteri hivatalától.

7510/1934.

Pályázati hirdetmény.

Néhai Löwinger Rezső községi orvos 1200 pengő alapítványának évi kamataira pályázatot hirdetek. Pályázhat minden salgótarjáni szegény. A pályázatot írásban, vagy szóban február 10-ig nálam lehet benyújtani.

Salgótarján, 1935. január 4.

A polgármester helyett

Dr. Figus Béla
főjegyző.

Salgótarján m. város polgármesterétől.
1/1935. szám.

Hirdetmény.

Fenti szám alatt közzétett — a városháza bővítési és átalakítási munkálataira vonatkozó versenytárgyalási hirdetményben az ajánlatok beadásának 1935. évi január hó 25-én d. e. 11 órában megállapított határidejét 1935. évi február hó 11-én d. e. 11 óráig megbosszabbítom.

Salgótarján, 1935. január 9.

Horváth
polgármester h.